

[Axel Ivan Pedersen.]

beboerne havde fælles med naboen, så det var sådan set ikke meget, man fik for pengene.

På baggrund af denne oplysning vil jeg gerne sige, at i de tilfælde, hvor huslejenævnene kommer ind i billedet i forbindelse med huslejeforhøjelser, bør der tages fornødent hensyn til boligens beliggenhed, dens kvalitet og standard i øvrigt. I det tilfælde, som her omtales, kan der imidlertid ikke blive tale om yderligere forhøjelse, fordi ejendommen var opført før 1890; men oplysningerne giver mig anledning til at gøre opmærksom på to ting. Den ene er, at lejerbeskyttelsen, d. v. s. opsigelsesforbuddet, stadig væk består med de undtagelser, der nu engang er fastlagt i den gældende lov. Det vil jeg gerne fastslå, særlig med henblik på de genudlejningsbestemmelser, der nu forlænges. Den anden er, når lejere får præsenteret et krav om forhøjelse og er i tvivl om berettigelsen deraf, bør de kontakte de stedlige huslejeforeninger eller lejerforeninger.

Jeg har under hensyn til sagens natur og under hensyn til det forlig, der er indgået, og de muligheder, der herigennem er skabt for en videre drøftelse af alle de problemer, der knytter sig til boligen, ikke i sinde at gøre flere bemærkninger ved denne lejlighed.

Jeg skal derfor slutte med at anbefale tingets medlemmer at stemme imod de af det ærede medlem hr. Kai Moltke stillede ændringsforslag og stemme for de af ministeren stillede og af udvalgets flertal tiltrådte ændringsforslag samt for lovforslagets overgang til tredje behandling.

Finn Poulsen: Det er vel naturligt at bemærke, at det altså — efter det, det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen nu allerede har afsløret, og som de fleste ærede medlemmer ved — virkelig kunne lykkes at skabe et firkantet forlig på et område, hvor der har været store politiske vanskeligheder og betydelige principielle, saglige uoverensstemmelser. Det kunne altså lykkes — så kan man gøre sig mange tanker om det — men det væsentlige var efter min mening dette, at balancen mellem de forhandlende parter på intet tidspunkt blev alvorligt forstyrret.

Det, vi så nåede frem til, falder i to

afsnit: for det første de ændringsforslag, som er stillet til den højtærede boligministers lovforslag, og som det ærede medlem hr. Axel Ivan Pedersen lige har gjort rede for, for det andet det oplæg til en endelig løsning af boligproblemerne, som er omtalt i betænkningen. Det foreslås her, at der nedsættes et folketingsudvalg til at behandle en hel række spørgsmål, der vedrører boligproblemerne. Det meget væsentlige, som vi er nået frem til, er, sagt i al almindelighed, at det nu står ubrydeligt fast, at målet er en normalisering af boligmarkedet, og der peges på ganske bestemte veje til at nå dette mål. Lad være, at der endnu kan gøre sig forskellige opfattelser gældende på en hel række specialområder; hovedlinjen er klar.

Et meget afgørende spørgsmål, som det er meget betydningsfuldt at vi har fået klaret, er, hvorvidt en sådan normalisering skal gå hurtigt eller skal gå gradvis. Jeg lægger megen vægt på at slå fast, at der er enighed om, at det skal gå gradvis. Det kan være teoretisk morsomt at sysle med tanken om en hurtig og pludselig virkning, men det er for uholdbart: man kan ikke pludselig bryde ind i et én gang skabt grundlag; det er uholdbart af hensyn til lejerne. Det ville være en alt for stor byrde for dem, selv om man ville følge det op med en eller anden form for kompensation. Kompensationsordninger har i øvrigt vist sig — i det omfang, vi endnu har beskæftiget os med dem — at være helt umulige at administrere.

I de overvejelser, vi skal ind i, vil også disse tanker kunne tages med, de er ikke på forhånd afvist; men jeg peger på, at jo mere man erkender, at en naturlig afvikling er en gradvis afvikling, jo mindre rolle spiller kompensationer, jo mindre smitter afviklingsordningen også af på andre områder, f. eks. på parcelhusområdet, for det er helt klart, at det ville være noget i retning af en revolution, hvis man pludselig her ville skride ind med alvorlige forhøjelser. Den takt, som skal følges dér, kan ikke være hurtigere end den takt, der i øvrigt følges på udlejningsområdet.

Må jeg så endelig pege på, at dette, at man er enig om det gradvise, også har betydning hvad angår pristalsvirkningen. Der er ingen, der har noget imod, at der